

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm S. Sozontis: Ex eo quod est apud Mataphrasten. Coronatus est
anno Christi 305. Marcelli Papæ 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

tere sibi dignaretur. Sed antè quam missus a
eo nuncius medium iter expleuisset, virgo lō-
gè diffusa, diuinitus (vt creditur) de transeu-
sancti viri præmonita, vestes funebres, quibus
defuncti corpus inuolueretur, misit. Ijs vixdū
allatis, beatus ille è corporis ergastulo in ce-
los migravit: cuius funus non minus lustrōse
quam honorificè à discipulis in oratorio, quod
ipse construxerat, curatum fuit.

*Miracula in
Translatione corporis
eius.*

Centesimo quinquagesimo tertio ab obitu
eius anno, Abbas Rodin^o, angelico admonitus
oraculo, sacrū eius corpus de tumulo leuauit.
Quo aperto, tanta odoris suauitas omnium re-
pleuit nares, vt haud dubiè diuinū quid ibi ab-
ditū crederet: & ecce quod magis stupendū, sa-
crū corpus ab omni corruptione ita alienū in-
uentū est, ac si eodē die spirit^o ex eo migrasset.
Dixisses hominē in lectulo, compositū, fomnū
carpere; nā & ipsa linteamina, quibus inuolut^o
erat, nihil in se corruptionis habebant. Sed &
herbæ, quæ sepulturæ eius die appositæ fuerat,
quas nullas pro temporis antiquitate putares,
adèd virides sunt repertæ, ac si terræ radicibus
inhærentes, irriguis aquis virescerent.

Vide Tom. 2. Annal. C. Baron. MARTYRIVM S. SOZONTIS: EX
eo quod est apud Metaphrasten. Coronatus est
anno Christi 305. Marcelli Papæ 2.

*Septem.
Galerius
Maximia-
Imperator
in Oriente.*

TEMPORE quo *Maximianus Ciliciz
Præses impietatem auget extolleret-
que, & in ipsa præcipuè Pompeiopolitani-
uitate infana nimis simulacri cuiusdā supersti-
tione conflictaretur, Tarasius quidam, patrij
Lycio-

Tonia oriundus, Christi gratia à nefando
 demonum cultu ereptus, ad veri Dei castra
 transiit: & pro Tarasij nomine in fonte sacro
 sibi nomen assumpsit. Erat is opti-
 mus adolescens, & pascendis pecoribus
 præcipuè operam dabat: ita tamen,
 cuiusvis ouium pastor pabulū diuini verbi ho-
 minibus etiam frequenter administraret. Cū
 autem aliquandò iuxta fontem amænissimo
 in circuitu gramine gratissimū, gregem pasce-
 ret, eum valdè opportunus & suavis admo-
 dum inuasit somnus: qui visione quadam illu-
 stratus, magnum ei ad omnem pietatem adde-
 bat animus. Cū verò insolito quodam per-
 fectus gaudio egregius ille pastor indè Pōpeio-
 polim abiisset, cerneretque in ea ciuitate re-
 bus Christianorum humi deiectis, summeque
 neglectis, solam impietatem florere, cultum-
 que demonum in pretio esse, ille magno pieta-
 tis zelo cōcitus ad fanum venit, dexteramque
 aureæ statuæ confregit: eaque diuendita, pau-
 perum multitudinem aliquamdiu sustinuit.
 Non poterat ea res diu latere ædituos: qui
 confestim plurimos, ad quos fortè suspicio
 pertinebat, in vincula cōijci, & quæstionibus
 acerbè exerceri curarunt: sacrilegum illum
 maleficorum omnium sceleratissimum cla-
 mantes, qui Dei manum surripere veritus non
 fuisset.

Interea miseri illi cū finè causa pessimè ha-
 berentur, nec quisquam esset, qui innoxijs opem
 ferret, Sozō generosi animi iuuenis, intrepidè
 ædituos accessit, seque vnum esse dixit, qui sta-
 tuæ manum surripuit, eamque egenis distribuit:
 quare

*Sozon ante
 Tarasium di-
 em.*

*Sozon pa-
 stor ouium.*

Viso eius.

*Nota egre-
 gium Sozon-
 tis zelum.*

*Magna ani-
 mi fortitu-
 do.*

quarè se rogare & petere, vt innoxia capite
missa faciant, & furorem in se vnum conuer-
tant. Eam animi magnitudinem admirati da-
monum cultores, hominem protinus ad Maxi-
mianum adducunt; qui pro tribunali, maximo,
quo potuit, fastu sedens, generosum iuuenem
de nomine, religione, & patria interrogauit.
Ad quæ cum prudenti non minus quam neg-
no animo respondisset Sozon, tandem ait:
Præses: Et qua audacia tu Dei dexteram furari pu-
sumis.

*Prudentissi-
mum pasto-
ris respon-
sum.*

Ea Præsidis verba excipiens Sozon, pruden-
ter sanè constanterque respondit: Quod nec
audaciæ, neque peccato hoc meum factum as-
scribi debeat, testis mihi in primis est tuus ipse
Deus: qui neque ea iniuria motus fuit, neque
asperè quicquam dixit. Veruntamen si vox ali-
qua ei foret, credo equidem quòd vestram ille
dementiam potius argueret, quòd, relicto om-
nium opifice, inane simulacrum tanta super-
stitione colitis. His ægrè in aures admittis,
Præses; Si vis, inquit, delicti tui veniam conse-
qui, confestim Deo, cui te sacrilegij reum fecisti,
sacrifica; & nostram insuper gratiam cum
amplissimo munere consequeris. Cui Sozon:
Ne ego, inquit, quouis simulacro stolidior forem,
si eum statuerem colere, qui nullo sensu
præditus, neque illatam iniuriam vlceri, ne-
que in periculis constitutus aliorum opem im-
plorare, neque qualia patiatur, protestari po-
test.

*Immanissi-
mè laniatur.*

Maximianus his ad iram furoremque pro-
uocatus, præcepit martyrem ferreis laniari
ungulis: indè ad ipsa vique ossa carne nudum
calceis

acutis clavis confixis indui, iisque cum
 dolore, cum ad ludibrium ambulare. Sed
 athleta Tyranni ludibrium suas lau-
 reputabat, seque purpureo tinctum san-
 circumspiciebat lætus. Cæterum Præses
 animi fastu victoriam metiens, & Christi
 martyrem à vili abiectoque, sancto tamen, pa-
 oris officio despiciens, Tibia, inquit, cane So-
 zoni, cras magna procedente dea: & per illam
 quod ab omni cruciatu protinùs libera-
 beris. Martyr autem: Tu quidem ludibrio me
 perens, à maligno dæmone instructus, hæc lo-
 queris. Ego autem & prius quidem tibia in a-
 grotectè, cecini, measque oues ad lætā deduxi
 palcua & reduxi: nùc verò cano Domino Deo
 meo canticum nouum, eius salutare omnibus
 annuncians. Tua autem dea fuerit omninò, vt
 est in prouerbio, a sinus ad tibiam, vt potè ina-
 nima, nulloque sensu prædita.

His magis in eum accentus Præses, plagas
 multiplicari iubet tanta crudelitate, vt dis-
 iuncta corporis compage, pia martyris viscera
 in aqua diffuerent. Deindè copioso accen-
 so rogo, minabatur, se reliquias flâmis absump-
 turum, ne vlla omninò nominis eius memoria
 extaret. Desudabât intereà in inferèdis marty-
 ri supplicij carnifices; cū ille in medijs tormè-
 tis tanquam in molli strato beatam Deo animã
 reddidit. Porrò cū flamma ignis in altū sub-
 iacta iam reliquias expectaret, subitò hor-
 ribilæ tonitrua mixtis fulgetris & crebro imbre
 ac grandine, lictores in effusam fugam compu-
 lere. Amici autem martyris nihil terroribus
 de celo, immissis commoti, secure martyris

Bbb

collè-

*Horrendis
afficitur pa-*

*Reddit Deo
spiritum.*

*Miraculum
tempore se-
pulturæ eius.*

collegere reliquias : Cumque ingruentibus noctis tenebris à studio sepulturæ tardarentur , cælestis quidam splendor ilicò adfuit, discussisque tenebris , præclaram facultatem sepeliendi martyris reliquias ijs præstitit. Lux enim illa ad ipsum usque comitata sepulchrum adfuit : nec prius densas nocturnebras dominari permisit , quàm sepulchri officio honorificè peracto , suam quisque omnium reuersus esset.

Vide 3. & 4. Tom Annal. C. Baron. VITA S. EVORTII, EPISCOPI AVRELIANENSIS: Ex ea quæ est apud V. P. Laur. Sarrum: Interfuit Concilio Valentino 4. celebrato in Gallijs, anno Domini 374. Damasi Papæ 8. Valentiniani Imp. 11. Reperitur sedisse viro 39. annos.

*7. Septem.
Desianus
Episcopus
Aurelianen-
sis.*

S Desianus Aurelianensi antistite vitæ munere sanctè perfuncto, cū de nouo eligendo episcopo in conciliū itū esset, etiam inter omnes & proceres & plebem orta est dissensio, vt à lōga concertatione ad arma curreretur, & teter admodū luctus & horror, fuso sanguine, urbē vniuersam inuaderet. Cumque ex cedes & seditiones Cōstantinum Imperat. latere non possent, ille subditis volēs cōsultare populis, Prophyrium quendam Præfectū edidit, qui compresso protinūs tumultu, prudenti concilio, ad pertractandum Dei negocium, Galliarum Episcopos aduocauit. Inaccessi vt primum ingressi urbem, cōperta populī discordia, ad funestum exitum cuncti redere viderunt, communi omnium sententia